

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΡ.
ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΗΣ

Χώρα και Άνεμος

2024

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΡ. ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΗΣ

Χώρα και Άνεμος

Δεν επιτρέπεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με κανένα τρόπο, χωρίς την γραπτή συγκατάθεση του συγγραφέα.

Email: aperdikoules@gmail.com

**λυρικά ποιήματα
ενδέκατη συλλογή**

Έκδοση 2024

ISBN:

978-618-00-5252-7

**Κάθε γνήσιο αντίγραφο
του έργου
φέρει την υπογραφή
του δημιουργού του**

**Μορφή αρχείου:pdf
Γραμματοσειρά:Bookman oldstyle
Μέγεθος:12
Σελίδες:105**

**Πνευματικά δικαιώματα κατοχυρωμένα
Αντώνης Χρ. Περδικούλης**

Ελλάς

**(το σχέδιο εξωφύλλου είναι παρμένο από το παλαιό Αναγνωστικό τής
Δ' Δημοτικού, έτους 1955)**

**“..δέξ τόν αποσπερίτη
τα φώτα τ’αυγινά
τόν ακτήμονα σπουργίτη
τη ζωή που περνά...”**

A.X.Π.

της Βικτώριας

**“..με την ωραία ποίηση
ο άνεμος φουσκώνει
κι ώρα με ώρα δένει
τη μαγική οπώρα..”**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗΣ

ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

**Μές σπ'τα κώματα
φωνές λατρεμένες
ανεβαίνουν
ανεβαίνουν
ολοένα γλυκύτερες
να φύγουμε
να σωθούμε
σ'άλλους ουρανούς..**

Πρωτοχρονιά 2020

Χώμα είμαι..ένα χνάρι
σε λασπωμένο δρόμο
πού θα ξεράνει ο ήλιος...

Άνεμος είμαι.. μια γραμμή
σ'άσπιλο ουρανό
πού θα κωθεί στα νέφη.

Το Χώμα κι ο Άνεμος είναι ριπές θύμησης από ευωδιές και μύσους, που φέρνει ο βοριάς από την εποχή της παιδικής αθωότητας. Ένας αγέρας ζωοποιός νοσταλγίας και αναπόλησης κι ένα φως πανάχραντο ,που ξεπηδά από καθαρές καρδιές μέσ στα ακύμαντα πλάτη της ειρήνης..

Είναι όμως πρώτιστα μια κοϊκή ευδαιμονία , ένας μητρικός εναγκαλισμός.

Αυτός είναι ένας προαιώνιος νόμος της πιο μεγάλης εσωτερικής φωνής του ανθρώπου, της ασταμάτητης ανάγκης του για ζωή, για χαρά της ψυχής και των αισθήσεων.. Όπως και για φυγή, αλλά και για επιστροφή...

Αντώνης Χρ. Περδικούλης

ΓΙΑΛΟΣ

**Μές στο γιαλό αρχόντισσα καρά
τα χέρια σου μονάκριβα κοράλλια
ζεστή απ'της αφής το θέρος**

**Έλα, χρυσή, με της ψυχής το σώμα
κι άμα τα κείλη σβήσουν ξάφνου
γίνου αγέρας, σκόρπισε και σύρε!..**

ΗΛΙΟΧΑΡΗ

**Το φώς απάνω σου ριγά
Σά φύλλο τής πορτοκαλιάς
Με τ'αγεριού το χάδι**

**Σωπαίνει η μέρα τα πουλιά
Ν'ακούσει τ'ακνοπάτημα
Και τ'αφρολίκνισμά σου**

**Κι απ'τη θαλασσινή βουή
μένει μονάχα ο τρυφερός
που σ'ανασαίνει ο φλοιόςβος**

**Στα μυρωμένα κείλη σου
κρινένια αρώματα σκορπά
'λιόχαρη εσύ τής νιότης...**

28 Ιουλίου 2020

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

**Στής προσμονής παλεύω τ'ανηφόρι
τήν άγια τής αγρύπνιας ώρα
πού'χω για καλινό στη μπόρα..**

**Στού καλασμού παλεύω τ'ανηφόρι
λυώνει στα σωθικά τ'αχνό φυτίλι
στήν πλέρια τής αγρύπνιας ώρα...**

31 Ιουλ.2020

ΠΕΘΥΜΙΑ

**Στη λατρεμένη σου όψη αντιφεγγίζει
αιθέρια τής καρδιάς η τρικυμία
σάν τη νυχτιά που αλίμενη ορθρίζει..**

**Ασήκωτη βουή απλώνει η σκέψη
ερμιές και πλάτια σ'άγιαν ώρα
μόσχους τής πεθυμιάς, ασημοδώρα...**

8 Ιουλ.2020

ΧΡΥΣΟΜΕΛΙΣΣΑ

**Τρέξε σάν ηλιαχτίδα
νά μη σε πιάνει τίποτα,
μόνο τού ανέμου ο πόθος
να σου φιλά το πρόσωπο..**

**Σύρε με το βοριά
να μή σ'αγγίζει κέρι,
μόνο φώτα μυρόβολα
να σου κρατούν τη μέρα..**

**Πάρε το ροδοχάραμα
αυγή και χρυσομέλισσα
καβάλα στον αφρό..**

**Μεγάλο μάτι τού Θεού
πού ανοίγοντας στον ήλιο
να σε θωρεί ν'αγιαίνει...**

17 Σεπ. 2020

ΕΞΙ ΑΣΤΡΑ

Η χαμένη καρά τών σωμάτων

**Ποιά γέρνει σ'απαλή αμμουδιά
στών κοχυλιών το στέρνο
ασάλευτη μές στη καρά
κι αμάραντο να παίρνει
απ'τού ηλιού το μερτικό
στόν άνεμο να κρένει;..**

18 Οκτ.2020

ΑΦΘΑΡΤΗ ΜΕΡΑ

**Θα πεθάνω κάποιο ξανθό Απρίλη
με πεταλούδες βασίλισσες
να χρωματίζουν τα νέφη,
αναρίθμητες ροδιές να δακρύζουν
απάνω σε όρη απροσμέτρητα..
Όλα θα με χαιρετούν σαν τα καράβια
με πορφυρά και κίτρινα μαντήλια
κι εγώ θ'απομακρύνομαι γελώντας
για τον πλούτο που αφήνω..
Ολάκερο ποταμό από λέξεις
κι ένα στερέωμα γεμάτο ειρήνη..
Μια χαραυγή άκοπου Απρίλη
ζωσμένος πεταλούδες βασίλισσες...**

Απρίλιος 2020

ΛΑΜΠΡΟΦΕΓΓΙΣΜΑ

**Βυθίζει χτένι τ'αργυρό
οιακιστής σου ο ήλιος
θάλασσ'ατέλειωτη εσύ
μοσκοβολιές που δίνεις,
λαμπρόφεγγη σαν την αυγή
ίδια η χαρά τού ονείρου,
κρίνοι κι αστέρια πώς μεθούν
στη ζηλευτή σου ανάσα...**

19 Νοε.2020

ΑΣΠΙΛΟΣ ΑΝΕΜΟΣ

**Αυτός ο άνεμος,
το στοιχείο μου..
Τον ανεμόμυλο γυρίζει
και αγάλλομαι..
Τον πεύκο τον λυγίζει
και υπερίπταμαι..
Τον καρταετό υψώνει
και θαυμάζω..
Αυτός ο άνεμος
ο άσπιλος
ο παιδικός..**

**Αυτός ο άνεμος,
το στοιχείό μου!...**

Πρωτοχρονιά 2021

ΜΕΡΑ

**Σά μιά πλημμύρα η νέα μέρα
το δίχτυ απλώνει ονειροφάντρα
φρεσκόβγαλτη στο περιγιάλι**

**Πανάκραντο φιλί τού αγέρα
σβησμένο πρίν τού ηλιού η χάντρα
θα λιώνει στής νυκτός τή ζάλη...**

8 Απρ. 2021

ΧΑΡΑ

**Το ρόδι τής χαράς θα σπάσω
να δροσιστεί το ξεραμένο χείλι
μέσα στην κάψα, τ'αναμμένο δείλι
ατίμητη ροδοσταλιά να μάσω..**

**Σε μιάς κατάνυξης τ'άκραντα δώρα
πού'ριξαν χάριτες ανοικτομάτες
μέρες ανήλιαγες όλες φευγάτες
ωσάν ολάνοιξε η ουράνια πρόρα...**

18 Απριλίου 2021

ΧΑΡΙΣ

**Ανθοβολείς μές στον ακνό τον ήλιο
μ'ολάνοικτη καρδιά , μ'άπαρτα κείλη
πιές αηδονολαλιές ξανθού τ'Απρίλη
να σπάσει η Χάρις το υγρό τ'ανήλιο..**

**Να αναθαρρεί η ψυχή σου αμίλητη
τώρα καϊδέματα γλυκά που θά'χει
τού Αυγερινού, δεν θα κοιμάται αφίλητη,
κι από'να βλέμμα σου χαρά θα λάχει...**

21 Απριλίου. 2021

ΝΗΡΗΪΔΑ

Βίκτω

**Τα μάτια σου χάντρες αστεριών
τα μάτια σου σπίθες χρυσαφιών
τα κείλη σου λιγωμένο πουλί
τα χέρια σου κοιλάδα ζεστή
ο λαιμός σου
αμμουδιά απεριόριστη
που θά'ρθω να ξαπλώσω
ν'αφουγκραστώ
σε άλλη υπόσταση
μιάν άλλη χαρά...**

25 Απριλίου 2021

ΜΕΤΑΣΤΑΣΗ

**Στη μνήμη Γιώργου Ζιώγα
συμμαθητού και φίλου**

**Στο πιο λευκότερο λευκό
ριγά στο χώμα σπαρταρά
κι αν έσβησε το σώμα**

**Το πνεύμα φρέσκο σά λαλιά
φλοίσβος με βότσαλο αγκαλιά
λαμποκοπάει ακόμα**

**Κι απ'του Αθανάτου το θρονί
γελά η ψυχή να βλέπει
τα μάτια του κόσμου**

**Γιατί στού απήλου τη βουή
δεν είν'αχός, δεν είν' θανή
μήτε κι η νύχτα πέφτει..**

**Απλώσου τώρα σαν το φώς
και γίνου νιός αυγερινός
ονείρατο αλαργινό**

**Στον πιο γαλάζιον ουρανό
σου ανάβουμε ατέλειωτο
φτωκό λιβανιστήρι**

**Κι από τον κήπο του Θεού
κόψε και πέτα μας στη γή
ανθούς μες στο ποτήρι...**

ΣΟΝΕΤΤΟ

**Άνοιγοκλεί ουρανόματη βεντάλια
στού έρωτα και στού καημού το χρώμα
ξαπλώνεται στης 'λιοκαράς το στρώμα
μ'άρωμ' αφράτο, γιορτινό και ντάλια..**

**Αστερισμοί σπαθιά από κελιδόνια
στήνουν γιορτάσι τα Νεράϊδια και τ' Αρκάδια
Γής κι Αφροδίτης λές χορός και χάδια
γλυκολαλούν στα δάσια μέσ' αηδόνια..**

**Ασάλευτα, λαγκάδια αρματωσιές
τα στεφανώνουν, πανάρχαιες λύρες
σ'ανεμοτόπια, ερωμένες νιές..**

**Τής Αρμονίας άγγελιοι και μοίρες
γλυκοκοιμούνται, ιδέες κι εσπερίδες..
Η Πούλια στέλνει μας χρυσές ελπίδες...**

12 Ιανουαρίου 2021

ΛΥΓΕΡΗ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

**Λυγερή Βικτώρια ανάστα
πάρε κύμα τ'αλμυρό
γείρε ανάλαφρη μαγεύτρα
σε κατάλευκον αφρό
και χορό φιδίσιο αρχίνα
'πά στού ανέμου το φαρί
πλάσε τής αγάπης δώρα
μόσκους μες στη κλαλοή,
ζάλη ωραία κι άλλη μέθη
δώσε τής χαράς παλμό
κι απ'τα κείλη φανερώσου
με νιολάλητο σκοπό,
ν'αποτρελαθεί κι ο χρόνος
πετρωμένος να σταθεί
'λιόχυτη αφροπλασμένη
απ'ουράνιο γητευτή...**

28 Απριλίου 2021

ΜΟΙΡΑ

**Σε ξεροβόρι αλύπητο λυγά η ελπίδα
Τής αστραπής θανατικό και τής φωτιάς ρημάδι
Κι αν τού γλαυκού ουρανόφωτο ποτέ δεν είδα
Μέν'η ψυχή μου να γρικάει Θεού σημάδι..**

14 Μάη 2021

ΠΑΝΩΡΙΟΙ

**στην ιερή μνήμη των αγωνιστών
του ΕΛΑΣ
Χρήστου Περδικούλη και Ιωάννη Γουργιώτη**

**Αγέρηδες απάνω σας περάσαν
θαλασσινές βουές, χειμώνες, ήλιοι,
ανθοί τής λεμονιάς σ'άγουρα χείλη
αλύπητους καημούς που σάς κεράσαν..**

**Στο σάλπισμα, στο φώς, στη μπόρα
ατρόμαχτοι στο πύρωμα, στην πάλη,
στής μαύρης γής την παραζάλη
αρπάξατε φωτιά ουρανοφόρα..**

**Και τού βασάνου ο ιδρώς στεφάνι,
η πείνα και θεριό και δάφνη
τού αντάρτη, κι άμα πεθάνει**

**Τού οράματος η αυγή θα φτάνει
να λαμπυρίζει σαν πελώριο μάτι
στούς χρέους το ακοίμητο άτι...**

6 Μάη 2021

ΘΑΥΜΑ

**Κι άμα το φώς κυθεί βαρβάτο
τής ερημιάς θα σπάσει αλύσους
σπαρμό από μάγια και δροσάτο**

**τ'αγέρι θα μυρώσει αβύσσους.
Θαύμα στα μάτια που θ'ανοίγουν
ζάλη κορμιού κι αφή τού ονείρου...**

Δεκαπενταύγουστος 2021

ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΔΩΡΑ

**Το ακύμαντο, το θαλερό τού πόνου
και τού κορμιού τ'αχνόφιλο σημάδι
γίνεται ανθός, πεντάξανθο χειμάδι..**

**Τής Μοίρας φυλαχτό, τού Χρόνου..
ύστερα μένει αστραφτερή μια ώρα
νάρθει κι η Μούσα με χρυσάφια δώρα...**

26 Μάη 2021

ΠΙΚΡΟ ΣΟΝΕΤΤΟ

**Κι αν απ'το κύμα θα γλυτώσω
τού ανέμου η χάρις θα με στείλει
σ'ανήλιου τόπου τ'ασφοδίλι
σάν ερημίτης να σηκώσω**

**Τίς πέτρες και τα γλαροφύκια
όπου η ψυχή μοιρολογάει
τίς μέρες πού'φυγαν νογάει
στής ειμαρμένης τ'αρμυρίκια**

**Όλη η ζωή θα γέρνει εμπρός μου
αγκομακώντας στ'ανηφόρι,
τη μέρα Σίσυφος τού κόσμου**

**Τη νύχτα σ'άθλιο βαπόρι..
Σαν το καντήλι θ'αργοσβήνω
κι άλλο τη φλόγα δε θα δίνω...**

31 Μάη 2021

ΠΑΡΕ ΤΑ ΔΩΡΑ..

Μία απόπειρα επέκτασης και συνέχισης της ποιητικής γραφής στο λατρεμένο ποίημα του Κώστα Καρυωτάκη “ΠΑΡΕ ΤΑ ΔΩΡΑ”, από τη συλλογή του “ΝΗΠΕΝΘΗ” το 1921. Το ποίημα γραφτηκε απο τον Ποιητή των Ποιητών τη χρονιά 1920..

(το ποίημα του Κ. Καρυωτάκη)

Πάρε τα δώρα τής ψυχής σου νά'ρτεις

**Σού ετοίμασα τη μαύρη κάμαρά μου
Στον κήπο μας αρρώστησεν ο Μάρτης
Και αρρώστησεν ο Μάρτης στην καρδιά μου..**

**Πάρε τού πόνου σου τη σμύρνα κι έλα
Έλα, θέ να σ'αρέσω, έχω κόψει
Το ρόδο στο παράθυρο που εγέλα
Την αυστηρή μου βλέποντας την όψη..**

**Πάρε απαλά τον οίχτο σου να φτάσεις
και πάρε τού καημού σου τη γαλήνη
στα μάτια μου το χέρι θα περάσεις
το βραδυνό μου δέος για ν'απαλύνει... (Κ.Κ.)**

(το ποίημα τού Αντ. Περδικούλη)

**Πάρε τής σιγαλιάς λιγνό καράβι
να δέσεις μέσ στού πόνου το νησί μου
τα φώτα σου η νύχτα όταν ανάβει
να πιείς απ' το ξυνό ροδοκρασί μου..**

**Κι άν έρθεις με θανάτου τό άρμα
πιάσε για θρόνο την πληγή μου
πότισε το φιλί στα χείλη χάρμα
και νοιώσε την ανάσα σου δική μου..**

**Πάρε τα δώρα τής ψυχής να μείνεις
σ'ανήλιαγο παλάτι, σ'άγιο βήμα
τα μάτια μ' ένα χάδι σα μού κλείνεις
να γίνω ανθός στις ερημιάς το μνήμα...**

17 Μάη 2021

ΑΓΓΕΛΙΚΟ

**Ὡ! Πὼς γλιστρά στην κόμη σου το φῶς,
σά χέρι που λικνίστηκε στον ἥλιο
κι ὑστερ'ανθός ανέτειλε και πὼς**

**Δέν ἐνοιωσες που ἐγινε αηδόνι,
πουλί βελούδινο για ν'ακουμπάει στην πλάση
κι οὔτε Θεός μή κι ἄνθρωπος ποτέ θα φτάσει...**

1 Ιουνίου 2021

ΜΕΘΗ

**Απ'τα νησιά τού κόσμου ένα μόνο
θα μάς δροσίζει αγέρια μυρωμένα
κι άσ'τη καρά κωμένη μέσ στον πόνο**

**Όταν στη μέθη με σκοινιά λυμένα
τα χρυσοβλέφαρά σου θα φωτίσουν
τα νέφη αλαφιασμένα θα σκορπίσουν...**

13 Ιουνίου 2021

ΦΛΟΓΑ

**Τη φλόγα σου θ'ανάψω με ορμή τ'αλόγου
να γίνει ο ανθός καρπός πυρπολημένος
μονάκριβος, ώς άλλη αφή τού Λόγου..**

**Ύστερα στ'άπειρο το θαλασσί ριγμένος
θα σ'αρμενίσω σε δροσάτο στέρνο,
χείλι αλμυρό και χλόη να σου παίρνω...**

14 Φεβρουαρίου 2022

ΤΗΣ ΛΗΣΜΟΝΙΑΣ ΓΟΡΓΟΝΑ

**Κι όταν η μέρα η άπλαστη θ'ανέβει
στής λησμονιάς και τής σιωπής το θόλο
θά'βγει πεντάξανθη Γοργόνα, π'όλο**

**θα με ρωτά για νιό που αργοπαλεύει,
στα μαύρα δολερά νερά τής Μοίρας
ή που μεθάει στις δοξαριές τής Λύρας...**

16 Σεπτεμβρίου 2021

ΤΡΥΦΕΡΗ

**Κλείσε με σ'άδυτα της πεθυμιάς σου
τώρα που η νύχτα τρυφερή θα πέσει
ρήγισσα τής τρελής μου σκέψης..**

**Έρωσ και θέρος σ'ένα σώμα,
να μπείς θεά σε ήλιου δώμα
οιακιστής να πλέω τής χαράς σου...**

22 Σεπτεμβρίου 2021

ΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

**Τρέξε σάν ηλιακτίδα
να μή σε πιάνει τίποτα
μόνο τού ανέμου ο πόθος
να σου φιλά το πρόσωπο,
σύρε με το βοριά
να μή σ'αγγίζει κέρι
μόνο η χαρά μυρόβολη
να σου κρατά τη μέρα,
πάρε το ροδοχάραμα
καβάλα στον αφρό,
μεγάλο μάτι τής αυγής
που ανοίγεται στον ήλιο
να σε θωρεί, ν'αγιαάζει...**

20 Οκτωβρίου 2020

ΗΛΙΟΚΡΙΝΗ

**Κι όταν θα γαλανίζει καλοκαίρι
ένα δεντρί, ένα πουλί, ένα μικρό κοχύλι
θα τα κρατήσω για δικά σου δώρα..**

**Παραδομένη στη φωτιά, στ'αγέρι
αρώματα χαράς θα πιούν τα χείλη
κρίνο σαν άστρο μαγικό θα φεύγ'η ώρα...**

25 Οκτωβρίου 2021

ΑΘΑΝΑΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

μνήμη Διονυσίου Σολωμού

**Φυσάνε οι στίχοι σου
αγέραστοι
σα θρόϊσμα
βαθύσκιωτου πλατάνου
κι οι ύμνοι σου αγιοκάντηλα
άσβηστα
στέλνουν τις προσευχές σου
απάνου..**

**Μακάριε Ποιητή,
τ'αγέρωχο τής κάρης σου
καράβι λάμπει
και καιρετούν
γονατιστοί
κερσόνησοι,ελαιώνες, κάμποι..**

**Τρέχουν
πουλιά περαστικά
πίνουν στής νίκης
το ποτήρι,
μυριόστομες φωνές καράς
τρυγούν
απ'τού κρασιού το πατητήρι..**

**Κι ανήμερο
σκορπιέται φώς
τού Εικοσιένα
η δόξα κι η θανή,
σαν τής Ελλάδας σου
αλλού δεν κάρπισε**

**τέτοιος ανθός,
τέτοια τρανή γιορτή...**

ΟΝΕΙΡΙΚΟΝ

**Ἡχώ τού απείρου ζήτα χείλη
νύχτες να πιούν το στοχασμό σου
το ρίγος πριν σ'εγκαταλείψει..**

**Αφή τού ονείρου νοιώσε μέθη
χαρές που κυνηγούν τη θλίψη
μοίρες ξανθιές που σε διψάνε...**

31 Ιουλίου 2021

ΠΟΘΟΣ

**Πάρε, ψυχή μου, τού φωτός το κύμα
κι απ'τού μελιού και τού κρασιού τη στάλα
το λίκνο τ'Απολλώνειο μοιράσου..**

**Σ'απατηλές περίλυπες εσπέρες,
στις θάλασσες που απέριττες καϊδεύουν
τού στόματός σου τ'αλγεινό μετάξι...**

Αύγουστος 2021

ΚΑΡΦΙΑ

**Δεν είναι άνεμος μήτε και θάνατος
να με υψώσουν στων νεφών τα χάη
σφιχτόδετο απ' το κατάρτι πάνω**

**Νύχτες ασέληνες κι αφίλητες δεν είναι
χωρίς καρφιά, μόνο γλυκοσημάδια
στην αφροθάλασσα που σαν κλαρί με πάει..**

20 Οκτωβρίου 2021

ΑΧΟΣ (β')

**Αφή τής μνήμης έλα, γείρε
στού σώματος την άγια κρήνη
πιές απ'το μέλι και τ'αγκάθι..**

**Κι όταν η θάλασσα θ'αρχίσει
όλα τα χνάρια σου να σβήνει
αχός θα γίνουν και τα πάθη...**

29 Νοεμβρίου 2021

ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ

Κάνε τον χρόνο παραμύθι
ντύσε τον βασιλιά, νεράϊδα
με τα χρυσόκουμπα τού ήλιου

κι άσε τον πόνο που σε τρώει
μέσ στον καθρέφτη ν'αντικρύξεις
κομμένο ρόδο, την ψυχή σου...

21 Δεκεμβρίου 2021

ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ

**Άμα τής μέρας σύδεντρης το ακρορίζι
δεν είχα κάψει—τ'άσπιλο ανθάκι--
και στ'αστρομέτωπα δεν γύριζα την πλάτη**

**Θά'βγαινα τώρα σ'άλλο μετερίζι,
θα σε μεθούσ'από χαρά μες σε κονάκι
οίνο γλυκόχυτο και μελωδία αφράτη...**

15 Φεβρ. 2022

ΦΘΟΡΑ

**“το πνεύμα και στο κώμα λάμπει..”
Κωστής Παλαμάς**

**Φεύγει το φώς, έρμη αστραπή
στης νιότης την απλόθωρη μέρα,
πουλιά που σου'ψαλαν στ'αυτί**

**Αλώνουν την ωραία δόξα..
Κρύβουν τί θα κομίσει η νύχτα
αγνώριστες καρές ή λάγνο κώμα...**

8 Φεβρ. 2022

ΠΙΣΤΗ

**Απ'τής ψυχής τ'ακρόκορφα πιασμένη
μιά πίστη μεγαλόκορμη, τρανή
μαλάματα ηλιοβολά, υπομένει**

**Βήμα δεν τη λιγοθυμά η θανή,
στο χιόνι ανθεί αλλόμορφη, κρυφή,
δεν έχει στόμα, λέξη, ουδέ μορφή...**

25 Ιανουαρίου 2022

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

**Τού ριζικού μου τ'άγιο πηλοφόρι
να το σηκώνω σ'ασημένιες πλάτες
είναι τής μοίρας το γραφτό τ'ανήλιο..**

**Κορφές και τάρταρα στο ξεροβόρι
πέτρες κι αγκάθια, νά, βασίλειο
κι οι χαραυγές μαύρες κι αφράτες...**

Γενάρης 2022

ΛΥΣΕ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

**Λύσε τον άνεμο, είναι πουλιά
που δε κωρούν στα δέντρα
θέλουν να τρέξουν κεραυνός**

**στού σύννεφου την πλάτη
και στην κοιλιά τής θάλασσας
να βυθιστούν σάν ήλιος...**

8 Δεκεμβρίου 2021

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

**Να τρέχω μές στο ξάγναντο τ' ανέμου
σά φέγγει η θάλασσα χρυσένιο αστράκι
ώρα παράδεισου να λέω, μεράκι..**

**Κι όταν η αγκάλη της θα κλείνει, Θέ μου,
θέρος χρυσάρμενο άς μένει μόνο
τής νιότης πύρωμα, σιωπή τού πόνου...**

22 Μαρτίου 2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

**Στάξε, ψυχή, το αλύτρωτό σου μύρο
ολόλαμπρη, ακριβή, άγια μητέρα,
τής λευτεριάς το ρίζωμα και σπλάκνο..**

**Κι απ'τού Ηφαιστου τ' αφταστο καλέμι
στήσε τού Έλληνα τρανή την όψη
αβρό κι αμάραντο αγώνων πνεύμα...**

1 Απριλίου 2022

ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

**Έλα, τής θάλασσας τη μαυροράχη
τα χέρια μας ερωτικά να κλείσουν
μέσ σ'ανθολέμονα κι ωραίους φλοίσβους..**

**Έλα, τής θάλασσας τ'ανήλιο γέρμα
τα χείλη μας κελαηδιστά να πιούνε
κι άς γράφει η μοίρα μας μονάχα πόνο...**

8 Απριλίου 2022

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ

**Τις μέρες τις παράξαν όνειρα
τις αναγέννησαν άδολα κέρια
κι άλλη ζωή μάς φύλαξαν αβρή..**

**Μετά μάς κούνησαν μαντήλια
τα όνειρα, τα κέρια, τα φιλήματα,
χάδια κελιδονιών στ'αυτιά μας...**

15 Μάη 2022

ΘΕΡΙΣΤΗΣ

**Θα βγαίνει ο θεριστής με το δρεπάνι
στής πόρτας σου τ'ασημωμένο δείλι
θα χαίρονται τα φιλημένα κείλη
κι απάνω σου θα λάμπει το στεφάνι...**

4 Θεριστή 2022

ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗ

**Δεν κλαίω για τ' άγια περασμένα
ούτε για τα κρυφά τής νέας μέρας,
μές στον ανθό του ταξιδιού αφήνομαι**

**Σε μαρμαρένια και σ'αφράτη πόρα..
Κι αν μένει λίγο μπλέ φιλί τής θάλασσας
άς απαλύνει τη στερνή μου ώρα...**

31 Μάη 2022

ΠΟΝΟΣ

**Θα μπαίνει η θάλασσα σά κελιδόνι
στού καλυβιού μου τ'άπαρτο τσαρδί
ήλιος αμείλικτος θα με μαργώνει**

**κι η ομορφιά φλεγόμενο δαδί..
Πόνος ακόρταγος δέ θα μ'αφήνει
ούτε στο κύμα τής χαράς θα σβήνει...**

20 Ιουνίου 2022

ΛΕΣ ΚΙ Η ΖΩΗ

**Δέ μάς λυγίζει ο θάνατος, μηδέ
τού χρόνου τ'άπιστο τ'αλισβερίσι
κι αν έρθει πόνος να μάς τον θυμίσει
γλυκά θα τον γελάσουμε, κι αν δέ**

**στρωθεί στού τραπεζιού μας το μαδέρι
να τον ποτίσουμε κρασί κι αφιόνι,
κάτι ακριβό η μέρα θα μάς φέρει,
στο παραθύρι νιόλαλο τ'αηδόνι,**

**θα σκορπιστεί η λαλιά ολοδροσάτη
φρεσκόβγαλο παιδιάστικο τραγούδι
σά θάλασσα π' όταν ξυπνά ευωδάτη,**

**λές κι η ζωή αγνό μοσχολουλούδι
κι όχι τυράγνια, σίσουφος, βασάνου
ιδρώς, μ'αβάσταχτο καημό απάνου...**

1 Αλωνάρη 2022

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΥΛΛΟΓΙΣΤΟΣ

**Ο χρόνος ασυλλόγιστος θα με λυγάει κλαράκι
και με νοτιά τα κύματα και με βοριά τη φόρα
κι όταν η μέθη θα φιλά τ' άδυτα τής ψυχής μου**

**Θά' χω βαρύ τον ουρανό, μέλανα, πιά σατράπη..
Απ' της νυχτιάς μου το θεριό
π' όλο μ' αναταράζει
τής θλίψης τ' άγριο βουητό
λυπητερό μαράζι...**

Δεκαπενταύγουστος 2022

Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΚΙ Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Η Μάνα μου κι η Παναγιά
με καρτερούν στην πόρτα
σάν Πασχαλιά έχουν χαρά
άνθη σε τριανταφυλλιά,
η Παναγιά κι η Μάνα μου
με οδηγούν στη στράτα..
Η Μάνα μου κρατάει τον ήλιο
κι η Παναγιά κρυφό βασιλείο!..

23 Αυγούστου 2022

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

**Πάρε τόν πόνο κι άσε τού μόχθου δώρα
την αντοχή και τού κορμιού τήν πάλη
στ'ανήλεο τής ζήσης τρομερό τ'αλώνι..**

**Κι άν σφίγγει η ανάγκη σαν τη Λάμυα τώρα
είναι περίσσια τού ονείρου η ζάλη,
αρκεί η χιονιά π'όλο κοντοζυγώνει...**

12 Σεπ. 2022

ΛΥΤΡΩΣΗ

**Κι αν στής αυγής το στραφτοκόπημα
οι μοίρες μάς μοιράναν δώρα
τον πόνο, τη χαρά, τη μαυρολήθη,
'μείς τη χαρά θα κάνουμε βασίλισσα
γλυκιά, βελούδινη σαν άγια μέρα
μές στ'ουρανού τ'αναστημένο φώς..
Χωρίς μιλιά, μόνο φιλιά λαμπροντυμένοι,
'Ω! Πώς διψά η ψυχή έρωτα θείο!...**

10 Οκτωβρίου 2022

ΚΑΡΔΙΕΣ

Βικτώρια

**Τ'απόνετα, τα δολερά τού κόσμου
σάν υψωθούν με θύελλα κι αγιάζι
μή φοβηθείς, κι ακνίζει, φώς μου,**

**Μιά χρυσαυγή σα βελουδένιο ατλάζι..
Δεν είν'η μέρα που ριγά στον ήλιο,
είν'οι καρδιές μας που νογάν βασίλειο...**

28 Οκτωβρίου 2022

ΜΕΣ ΣΤΟΥΣ ΟΚΤΩ ΑΝΕΜΟΥΣ

**Μές στους οκτώ ανέμους
χορεύουν τα νιάτα μας
σαν έντομα στον ήλιο**

**κι οι πόθοι μας πονούν
δεμένοι στο κατάρτι
μιάς γυάλινης μέρας,**

**μές στους οκτώ ανέμους
λυώνει η ζωή, περνά
σα μοσχοπεταλούδα...**

Νοέμβριος 2022

ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ (β')

**Τών ονείρων τα στόματ'ανοίγουν
πρόσχαρα κελιδόνια
δέ θα ξαναγυρίσουν
γαζίες, 'μυγδαλιές
που δέ θα ξανανθίσουν
κι ένα στολίδι μοναχά
σ'ολάκερη ερημιά,
μικρό γαλάζιο κύμα
με τ'ανοικτά φτερά...**

Χριστούγεννα 2022

ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ (γ')

**Τών ονείρων τα στόματ'ανοίγουν
παραμερίζουν οι βουνοκορφές
κάνουν χώρο να περάσει ο ήλιος,
τών ονείρων τα στόματα χάσκουν**

**περιμένουν τ'αναρίθμητα νερά
να δροσιστούν οι απεριόριστες λέξεις...**

Δεκέμβριος 2022

ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ

**Μοναχικό τού χρόνου το καντήλι
καίει σα χιόνι απαλό κι ακνίζει
αστράκι τού φτωχού που τρίζει**

**Ήσκιους και ήλιους μέσα κλείνει..
Κλαίει πεντάρφανο στο δείλι
με τ'αγεριού το χάδι σβήνει...**

9 Ιανουαρίου 2023

ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

**Άς είναι ανάλαφρη να πέσει η νύχτα
καί μάτια μέλια τρυφερά να κλείσει
με ονείρων θάλασσες και πεύκα..**

**Κι άς γίνει χιόνι αφράτο η λύπη
διάφανης γής κλόη που λάμπει
και τ'ουρανού χιλιοβαμμένο δείλι...**

1 Φεβρουαρίου 2023

ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ (δ')

**Τών ονείρων τα στόματα πείθουν
θα γίνει, λεν, η νιότη αστραπή
τα μάτια θα λυθούν σε θρήνο..**

**Τής πεθυμιάς τα σώματα θα λάμπουν
κι αν βγούνε τα μαράζια στη σειρά
όσα δεν κάρπισαν, φωτιά θ'ανάψουν...**

8 Φεβρουαρίου 2023

ΑΝΩΦΕΛΟ

**Μέσα στ'αγέρια, τα κλωρά τα πεύκα
το καλοκαίρι θα ξανάρθει αβρό,
θα χαίρεται η ρεματιά τη λεύκα,
τα σώματα θα παίζουν στο νερό..**

**Το σπίτι τα παράθυρα θ'ανοίγει
ήλιος πολύς να μπει και φώς,
μιά θλίψη ακάλαστη θα με τυλίγει
πού'κασα της ζωής το τί και πώς...**

10 Μαρτίου 2023

ΜΠΟΕΜΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

“Επλάσθην Ποιητής..” (Κ. Κρυστάλλης)

**Για να κρατήσω το άκραντο
το θέρος το απαλό
την τρυφερή τη θάλασσα
στα χείλη να φιλώ..**

**Για να καρώ για μια στιγμή
το πεύκο το φτωκό
στη λυγερή την αμμουδιά
που στέκει μοναχό..**

**Θα μπό στα πλάτια τ'ουρανού
με γερακιού τη φόρα,
σά με τρομάζει η μπόρα
τον ήλιο θα φορώ..**

28 Φεβρουαρίου 2023

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΦΩΣ

Είναι μια σιωπή της ψυχής ειρηνική, σαν ολοκάθαρη ανατολή. Ένα ονειροπόλο μεγάλο παιδί, που νοσταλγεί και αναθυμάται ωραίες εικόνες, παιχνίδια της αθωότητας, γλυκές πανέμορφες οικείες φωνές, τις μέρες του μικρού σχολείου, τις ανέσπερες καλοκαιρινές μεταμεσημεριανές ώρες..

Στα λόγια του Φώτη Κόντογλου έρχομαι. Αυτού του μάγου του πεζού λόγου και της ορθόδοξης αγιογραφίας:

.” τ’άγρια δέντρα, η θάλασσα κια τα χορτάρια, οι καθαρές πέτρες, τα ρημονήσια, ο παγωμένος βοριάς, τ’αρνιά που βελάζουν, τ’άστρα που λάμπουνε σαν παγωμένες δροσοσταλίδες τη νύχτα!..”

Αυτά όλα κι άλλα ακόμη είναι ο άσπιλος δικός μου άνεμος και το πανάρχαιο προγονικό μου κώμα που αγαπώ!!

Α.Π.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ

**Για ποιόν κοιμάται τ'όνειρο
κι όλο ανασαίνει
και πώς ξυπνάει πάντοτε
μέ πίστη κρυφή;**

**Για ποιόν η ελπίδα τρέφεται
κι όλο ανασταίνεται
βαθύτερα στα κώματα
την κάθε αυγή;**

**Ταχιά ψυχή δέ θα πονά
θα γίνει αγέρι
και βελουδένια σάν πουλί
θα τρέξει πέρα...**

25 Μαρτίου 2023

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟ

Το ψωμί στο τραπέζι
τη 'λιακτίδα στο τζάμι
τον καπνό στη σκεπή
τη ματιά τής μητέρας
τη γαρδένι' ανθισμένη
τα κρατώ στην ψυχή..

Με τού ήλιου το χάδι
πώς ξυπνά μαϊστράλι
τρυφερό καλοκαίρι
κι η ψυχή πώς σκιρτά
τις ζεστές Κυριακές
στής μητέρας το χέρι.

Όταν πάλι γρικά
ο χιονιάς κι η αντάρα
στην αυλή τί λευκά
τής ροδιάς μας τα φύλλα
κι απ'την ξώπορτα πέρα
η φωνή τού πατέρα..

Στο λιγνό το κλαράκι
ο σπουργίτης να παίζει
στού βοριά την πνοή,
όμως πάει, φτερουγίζει
τής χαράς πεταλούδα,
δέ με παίρνει μαζί!..

ΧΑΪ -ΚΟΥ ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΑ

**Τόν ήλιο φίλα
τρυφερή ροδακινιά
και δέσε ανθούς..**

**Αβρός Απρίλης
ανθολουσμένες λάμπουν
οι ροδακινιές..**

**Έρημη πάλι
ολόμαυρη θάλασσα
σάν τους χειμώνες..**

**Ένα πρωϊνό
σμίξαν χίλια τραγούδια
δυό κελιδόνια..**

**Χώμα και νερό
ένα αστέρι είμαι
που βυθίζεται..**

**Πρόσχαρη πουλιά
γεμίσαν τα μαλλιά σου
κόρτσες δρόσους..**

**Είχαν τη χάρη
βιαστικής αμυγδαλιάς
τ'άγουρα νιάτα..**

**Τρέξανε όλα
νέφη, πουλιά, κεράσια
να πιούνε ήλιο..**

**Τραντέλλενο φώς
λαμποκοπά ελπίδα
η τελευταία..**

**Άνεμος είναι
καρδιά εκατόφυλλη
ζωή πού περνά..**

**Στη γή τη μαύρη
τα χρυσάνθια τα ρόδα
όλα θα καθούν..**

**Κύμα γαλάζιο
περιστεράκι άσπρο
χάνονται σιγά..**

Άνοιξη 2023

ΤΑ ΣΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

(φθινόπωρο-χειμώνας '23-'24)

Ο ΗΛΙΟΣ

**Ο ήλιος με καίει στη δύση
μού πυρώνει την πλάτη σάν πέτρα,
με καίει ο ήλιος στη δύση..
Αφήνομαι κατάφωτος
κι ευτυχισμένος...**

ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ (έ)

**Τών ονείρων τα στόματα χάσκουν
μιά φορεσιά θρηνητική
φορά η αγέλαστη Μοίρα
και η ώρα η μαυρομαντιλού..**

ΡΙΖΙΚΟ

**Γραμμένο στο κόμα μήν είναι
ή μήπως στής πέτρας το σώμα,
το βάσανο τού Σίσσυφου
και η τυράγνια
που μ'έρωτεύτηκαν!..**

ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ

**Βέλη και τόξα δέν είχαν
χρυσές φαρέτρες,
η κολή τους έσταζε
βρασμένη λάβα,
τα δόρατά τους
ήταν τα νύχια τους..
Οι νέοι βασανιστές..**

ΠΑΡΕ ΤΟΝ ΠΟΝΟ

**Πάρε τον πόνο κι άσε τής μοίρας τ'άλλα
τα ελεεινά και το κακό γινάτι
χρόνε χρυσέ, χρόνε αναποδιάρη..
Κι άν μού'φυγε τής νιότης το καράβι
πάρε τον πόνο κι άσε τής μοίρας τ'άλλα..**

ΛΥΩΝΟΥΜΕ

Λυώνουμε σαν τα κεριά
όχι στον αχαλίνωτο ήλιο,
στής φοβερής αναγκης τον μύλο
τα κοκκαλά μας αλέθουμε,
αιχμάλωτα θεριά...

ΠΑΡΑΛΥΩ

Παραλύω σιγά σιγά..
Απ'τους ώμους με κρατά η ψυχή,
το σώμα ωστόσο ξεφυλλίζει..
Στον άπειρο βυθό
τα πάθη καταποντίζονται..

ΜΟΙΡΑ

Τετράμαυρη, ανέμελη κι ανήλια
τού χρυσαφιού, τού κάρβουνου, τού μύρου
πάει στο καλό, νοτίζει πλώρη,
με τα πανιά στής μελανιάς το κρώμα,
κι άμ'ακουστεί για μιά φορά η λαλιά της
είναι που κλαίει τα κρίματά της...

Τ'ΑΦΗΝΩ ΟΛΑ..

**Στις κόρες μου..
Αναστασία και Χριστίνα**

**Τα ποτάμια, τούς λόφους,
τα θυμάρια, τα δέντρα,
τα κοτούφια μες στα θροΐσματα
τις γελαστές μαργαρίτες,
την καυτή αμμουδιά,
τ' αφήνω όλα
όπως είναι..**

**Τα χόρτα να λαμπυρίζουν
στην πρωινή δροσιά,
την έπαρση τού ήλιου,
τις παιδικές εικόνες σας,
την καμπάνα τού εσπερινού..
Τούς δρόμους που περπάτησα
και δεν ξαναγουρίζω,
την άνοιξη που λαχταρά
να εισβάλει σαν τον φλοιόσβο
στα ξυπόλητα δάκτυλά μου...**

**Τ' αφήνω όλα
απείραχτα,
στα δικά σας χέρια,
στα πουλιά, στα δέντρα...**

ΑΘΩΟΤΗΣ

**Χλωμός ήλιος,
λεπτές ακτίδες
μπαινουν στο δωμάτιο,
ο φράχτης
γέμισε κοκκινολαιμηδες,
νέα κλωνάρια 'μυδαλιάς,**

**μιά σιωπή περιπολεί
τη μέρα,
αγκαλιάζει τα παράθυρα,
ποθεί
τα σώματά μας..**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Τῆς Βικτώριας

Καλοκαίρι
στό'να χέρι
τ'αρμυρίκια
μέρα γαλανή,
στο λαιμό
περνώ τα φύκια
και ηλιού φωνή..

Καλοκαίρι
στο πανέρι
δυό τραγούδια
θάλασσα γυαλί,
στα μαλλιά
ξανθό τ'αλάτι
φώς, ανατολή..

Καλοκαίρι
τό'να χέρι
τρυφερούδα
μού κρατά η ψυχή,
στ'άλλο χέρι
έχω ταίρι,
ζώ απ'την αρχή..

ΑΝ ΘΑ ΠΡΟΛΑΒΩ

“Ουδείς προφήτης δεκτός εστί εν τη πατρίδι αυτού”

**Άν θα προλάβω να πιαστώ
απ'την ουρά τού σύννεφου
θα δώ την άκρα ανατολή
θα σηκωθώ στα όρη..**

**Άν θα προλάβω ν'αρπαχτώ
σε καίτη ανεμόδαρτη
θα με λικνίζει η θάλασσα
στην άπειρη σαγήνη...**

7 Δεκεμβρίου 2023

ΒΟΡΙΑΣ

**Τώρα κινώ σαν άνεμος
βόλι φωτολουσμένο
να λύσω τον αυγερινό
και μπόρα να προσμένω..**

**Έχω τα μάτια ξάγρυπνα
στού απείρου το βυθό
στ' άδυτα τής γαληνεμιάς
κι άς τρέμω μή καθώ..**

**Τώρα κινώ αστραπόβροντο
βοριάς, φωτιά, πορφύρα,
τόν πόνο ρίχνω στο γκρεμό
κι άπάνω του πλημμύρα...**

9 Δεκεμβρίου 2023

ΛΗΘΗ

**Στο πρώτο τ' ανεμόβροχο
θα σκορπιστεί το κνάρι μας,
το γέλιο μας συντρίμματα
στο τάρταρο τής λήθης..**

**Σ' ολόγιομη καρά τους
θα ξεθυμάνει η κάρη μας
τα μάτια μας σαν κάρβουνο
στο μαυρισμένο κώμα..**

**Στο πρώτο καλοκαίρι τους
γοργόφτερη αστραπή
με γέλωτες σκληρότερους
θα μάς σκεπάσει η νύχτα!..**

Χριστούγεννα 2023

ΠΑΛΙ Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

**Πάλι ο χειμώνας άγρυπνος
να διαλαλεί στη νύχτα
τον γυάλινο βοριά.**

**Γεμάτος φλόμπουρα περνά
με μία χάλκινη καρδιά
και πέτρα για κεφάλι.**

**Πάλι ο χειμώνας πρόθυρος
μ' ατρόμαχτα φεγγάρια
και μάρτυρας τής θλίψης...**

Πρωτοχρονιά 2024

ΜΥΣΤΗΡΙΟ Η ΠΟΙΗΣΗ

**Μυστήριο κι η Ποίηση
χρυσεποχή τού χρόνου
όπου τ'άρωματα ανθούν
σε κάμπο ιλαρό,
κι άλαλα χρώματα πενθούν,
φωτάδι σε βυθό..**

**Μυστήριο κι η Ποίηση
γυροβολιά τού χρόνου
μιά σαϊτιά κρυφή,
πόνος μέσ στη καρβολή,
σάν ουρανού διάδημα
και σκέπη ανοικτή..**

**Μυστήριο κι η Ποίηση
δε θά'τανε ωστόσο
άν δε φλεγόταν η ψυχή,
μέσα στην άγια νύκτα
και σαρκωμένη ολόσωμη
καί πάλι την αυγή!..**

ΑΥΤΟΣΑΡΚΑΣΜΟΣ

(ή αλλιώς εξοστρακισμός)

**Γέρνει τ' αγέρι τρυφερό
στη θάλασσα που σβήνει
με παίρνει και μ' αφήνει
η μοίρα το θεριό..
Σάν σίσσυφος και ναυαγός
τον θάνατό μου είδα
κι η άρρωστη πατρίδα
μού είναι τιμωρός..**

**Πατώ τού ήλιου τη σκιά
με μιά περίσσια χάρη
κι αν ήμουν παλικάρι
ο ήλιος θά'μουν πιά!..**

17 Ιανουαρίου 2024

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

**Τη θάλασσα
την ήθελα να σεργιανά
στο λάδι τού ήλιου..**

**Τη χαραυγή
την ήθελα να ξεπροβάλλει
μυρωμένη λεμονιά..**

**Το καλοκαίρι
το περίμενα γονατιστός
μ'αλίμενα φτερά..**

**Η θάλασσα
το καλοκαίρι
η χαραυγή**

**προσευχόμουν
μην και ανοίξουνε πανί
και φύγουν στη στιγμή...**

31 Ιανουαρίου 2024

ΣΑ ΘΑ ΚΙΝΩ..

**Σά θα κινώ για τ'άπειρο
σά θα πετάω πέρα,
δεν ξέρω ο Αχέροντας
ο στυγερός βαρκάρης**

**άν θα με σύρει στο βυθό
στής σκοτεινιάς τα πάγη
ή με σηκώσει στα ψηλά
σε μεταξένι'αχτίδα!..**

**(ημιτελές το ποίημα,
καθότι η κυρία Έμπνευση
δέν έστερξε
να με συνοδεύσει παραπέρα..)**

4 Φεβρουαρίου 2024

ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

(ναρκοπέδιον ονείρων)

**Με κοντυλιά γραμμένη μέρα
κι η νύκτ'ατέλειωτη βαθειά
ζωή χτισμένη σε πλιθιά
σαν ολοβάσανη μητέρα,**

**Προβάλλει πάλι αλλοτινή
τότε νεράϊδα , τώρα κάργια,
καρά μικρή ριγμένη ανάρια
και μ'απονιά παντοτινή..**

**Μοίρα και Μέρ'αδερφωμένες
τής χειμωνιάς μαύρα πουλιά
μες σε χορό πικρό πιασμένες**

**με κόρτασαν κρύα φιλιά.
Κι άμα η ζήση βασιλέψει
δεύτερος ήλιος δέ θα φέξει!..**

18 Φεβρουαρίου 2024

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟ

**Ζώ μες στον Παράδεισο
και δεν το ξέρω!
Σ'ένα ξέφρενο πανηγύρι..
Μέλισσες μου τραγουδούν
στ'αυτί
και μαργαρίτες με μεθούν..
Πεύκα λυγερά
μου θροίζουν τον ύπνο
κι ο φλοίσβος
μου καϊδεύει την ψυχή..**

**Πορτοκαλιές μυροβολούν
τη μέρα μου..
Λικνίζομαι μακάριος
στις αγκαλιές
τής νιότης..
Όμως ξυπνάω τώρα..
Με καλούν για πρωινό
η πικροδόξα
κι η κακοτοπιά...**

10 Μάρτη 2024

ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ

Βικτώ...

**Σάν άνοιξη που πρωτοπήκε κόρη
φύσαγ'η αύρα στα μαλλιά της,
ο Απρίλης λάβρος την εθώρη
κι άφηνε μύρα στην ποδιά της..**

**Ήλιε μου, δές χρυσά τα δώρα
λουσμένη χάρες, μαργαρίτες,
τήν πάω πάνω απ'τούς κομήτες
μιά δρασκελιά άν κάνω τώρα...**

25 Μαρτίου 2024

ΕΞΗΝΤΑ ΑΠΡΙΛΗΔΕΣ

„ ..αύριο θά’μαστε ερωτευμένοι

**αύριο θά’ναι καλοκαίρι
αύριο θά’μαστε νεκροί...”**

Τάκης Βαρβιτσιώτης

**Κύριος Μέγας μού επέβλεψε τα έτη.
Εποίησε βαθιά τα ύδατά μου.
Με βάπτισε σε φωτεινές πηγές.
Ευλόγησε τις μικρές πληγές μου.
Ευδόκησε τα κελιδόνια να επιστρέφουν
τον Απρίλη.
Την ίδια μέρα ν’ανθίζει πάντα η ‘μυγδαλιά.
Με δόξα να παραμένει το θέρος αλίμενο.
Η θάλασσα να σεργιανά στο λάδι τού ήλιου.
Φλοίσβοι αγαπημένοι
να μου φέρνουν σι’ αυτιά
ανασαιμιές τού πατρικού.
Εξήντα δροσεροί Απρίληδες
να μου εξιστορούν
όσα δεν πρόλαβα να δω,
όσα δεν πρόσεξα να κάνω.
Σαν γλάροι αληθινοί
που ακολουθούν
την πλεύουμένη μοίρα μου.
Στο καράβι μου τούς έβαλα όλους
και πάμε..**

Γεννήθηκα την ίδια μέρα με τον Διονύσιο Σολωμό//
όμως εκατόν εξηνταέξι χρόνια μετα απ' αυτόν//
ο λιόχυτος Απρίλης
με πότιζε πασχαλιές κι ανθοκέρασα//
οι πρώτες μου μνήμες οι παιδικές
ο πεύκος μας στην αυλόπορτα//
η απαλή αύρα της μητέρας //
τα δυνατά βήματα τού πατέρα//
τα γυαλιστερά εικονογραφημένα παραμύθια//
τα πρώτα κι ανεκτίμητα Αναγνωστικά
τού Δημοτικού//
αυτά με έθρεψαν
και με κράτησαν//
ανηφορίζοντας στις κορυφές τού μόχθου
συναπαντήθηκα με λογής
θεριά ωμοφάγα//
ο χρόνος με οδηγούσε
σε ανήμερες περιπέτειες//
έπρεπε να χορέψω
χωρίς να το θέλω
και χωρίς να γνωρίζω χορό//
..και τώρα που φτάσαμε εδώ
νά'μαστε πάλι
οι δυό μας Χρόνε μου!
'Σύ με τα σιδερένια σου δόντια,
εγώ με το γυάλινο σπαθί μου!..

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΦΑΙΡΕΣΗ: Το χρυσάφι στην Ποίηση. Αφαιρώ πάει να πεί σμιλεύω, ομορφαίνω, κάνω έτσι ώστε όλες οι γραμμές τού στίχου να φαίνονται, οι φλέβες, τα νεύρα, να είναι στεγνές, ασκητικές, ελλειπτικές. Στην αφαίρεση ιστορείται η καθαρή γραφή. Κάθε παχυλό περισσεύει, κόβεται και πετιέται..

ΕΜΠΝΕΥΣΗ: Ακατάληπτη ουσία που παίρνει μορφή και ζωντανεύει μυστηριωδώς. Ασύλληπτο γίνεσθαι. Συναίσθημα, λάβα, άνεμος ή θάλασσα!..

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ: Το ωραιότερο μάθημα που κάναμε στα ωραιότερα χρόνια του Δημοτικού σχολείου μας..

ΛΕΞΗ: Η ποιητική δύναμη τού στίχου ακροβατεί στη διαίσθηση, στην καλή στιγμή και την καλή θέση της λέξης..

ΜΟΝΑΞΙΑ: Τίποτε απολύτως, τίποτε κραταιό στην Τέχνη τού Λόγου δεν ευδοκιμεί, δεν ανθίζει, δεν καρποφορεί, μακριά από το γόνιμο χώμα τής Μοναξιάς..

ΞΑΝΑ: Το πολυτιμότερο επίρρημα στη Λογοτεχνία. Ξαναγράφω, ξαναπιάνω, ξαναδιορθώνω, ξαναδιαβάζω, ξανασβήνω, ξανακοιτώ.. Άσκηση ακριβή.

ΠΟΙΗΣΗ: Ένα ξέρω εγώ.. Πώς η Ποίηση μεγαλώνει εις τον αιώνα χωρίς να γερνά!!.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ: Καθαγιάζει την ελληνική γλώσσα. Ο νοσταλγικός λυρισμός του, η ζεστή καθαρεύουσα..
Όταν εκοιμήθη, ήταν στην τωρινή μου ηλικία!..

ΠΟΙΗΤΕΣ:Οι Ποιητές μου.. Οι ρίζες μου στον Καρυωτάκη. Συγγενεύω με τον Σαραντάρη. Παιδί πνευματικό τού Βαρβιτσιώτη. Μαβίλης πρωτοκορυφαίος. Παλαμάς γίγαντας.

Ο Σολωμός και το Δημοτικό τραγούδι. Χωρίς αυτόν ένα κενό. Υπόκλιση στον Ελύτη. Λουντέμης, ο πιό τρυφερός τραγουδιστής.. Η προσωπική γνωριμία με τον Ρίτσο. Ο πρώτος μετά τον Όμηρο!. Ένας ευγενής.Αυτούς έχω τώρα στο Γραφείο μου. Την Αιμιλία Δάφνη επίσης ,αγαπημένη παλιά Ελληνίδα ποιήτρια , τον υπέροχο Δροσίνη, τον έξοχο Βρεττάκο.. Ο Εμινέσκου, ο Λόρκα.. Στη Βιβλιοθήκη μου οι πάντες..

ΠΟΛΥΤΟΝΙΚΟ: Το μεγαλύτερο έγκλημα στην ιστορία της ελληνικής Παιδείας ήταν η κατάργηση τού πολυτονικού συστήματος γραφής και τής ιστορικής ορθογραφίας!..

PIMA:Την ομοιοκαταληξία την αγαπώ. Αυτή η συνταύτιση τών ήκων και φθόγγων με συναρπάζει. Φέρνει αρμονία στην ψυχή..

ΤΑΞΙΔΙ: Η γλώσσα καράβι, η ποίηση ταξίδι..

ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΤΕΣ: Πίσω απ'τη χειροπιαστή πραγματικότητα υπάρχει μία άλλη, που όλοι δεν μπορούν να τη δούν ή να την ψηλαφίσουν.Μόνο λίγοι την κάνουν δική τους, σε μία σχέση ιδιαίτερα τρυφερή και την πολλαπλασιάζουν με τον ρυθμό τών κυμάτων της θάλασσας.Αυτοί είναι οι υπερρεαλιστές ποιητές..

ΦΛΟΓΑ: Το πάθος.. Η ορμή.. Η ψυχή.. Η συγκίνηση..Εδώ ευφορεί ο σπόρος τής Ποίησης..

ΧΑΡΟΣ και ΧΑΡΑ: Εδώ η αβυσσαλέα λήθη, εδώ και η ανάσταση. Χάρος και Χαρά πιασμένοι , με τη Μοίρα μας δεμένοι. Δεν πάνε κώρια αυτοί οι δύο.. Ευτυχώς...

ΩΡΑΙΟΤΗΣ: Ό,τι ωραίο μένει εις τον αιώνα! Είναι γιατί κυοφορήθηκε στη θεϊκή στιγμή τής απέραντης μοναξιάς!..

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ: τα παλαιά του Δημοτικού σχολείου μου!
Πάνω τους στηλώθηκε η αγάπη για τη Λογοτεχνία και με την αύρα τών καλών μου δασκάλων καλλιεργήθηκε η δοκιμή της καλής γραφής..

**Έγραφα την άνοιξη του 2024
Α.Χ.Π.**

ΜΙΚΡΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Αντώνης Περδικούλης γεννήθηκε το 1964 στην Αγυιά Λάρισας.

Απόφοιτος της ΣΜΥ Τρικάλων, υπηρέτησε για κάποια χρόνια στον Ελληνικό Στρατό και στην Ελληνική Πρεσβεία τού Βουκουρεστίου..Μετάπειτα επανήλθε στον ιδιωτικό βίο, όπου και βιοπορίζεται ως σήμερα ..

Στα 1980 εμφανίστηκε στα Ελληνικά Γράμματα—μαθητής Λυκείου ακόμη—ενώ στα 1981 κυκλοφόρησε την πρώτη του ποιητική συλλογή “Δέκα Φιλήματα για συναυλία” .

Ακολούθησαν οι συλλογές:

“Αλισάκνη”1982,“Γράμμα στον άνθρωπο από σταφύλι”1984, “Ο ξανθός Αύγουστος και η Ηλέκτρα”1987, “Απόψε ο Αίολος κοιμήθηκε νωρίς”1988, “Ο Αναχωρητής”2003, “Αόρατος Ήλιος”2006, “Θλίψης Τρόπαια”2015, “Τα Φώτα στα Νερά”2016, “Μεσονυκτικόν”2020, “Χώμα και Άνεμος”, 2024..

Συνεργάστηκε με πολλά έντυπα περιοδικά κι εφημερίδες Λόγου και Τέχνης όπως:

Ηπειρωτική Εστία, Θεσσαλική Εστία, Θεσσαλικό Ημερολόγιο, Αγιώτικα Νέα, Γραφή, Πνευματική Λάρισα, Θρακικά Χρονικά, Φιλολογική Πρωτοχρονιά, Ελεύθερος Λόγος, Κέφαλος, Ημερήσιος Κήρυκας, Ελευθερία, Πνευματική Ζωή κ.α.

Σήμερα συνεργάζεται με το ηλεκτρονικό λογοτεχνικό περιοδικό “Fractal η γεωμετρία των Ιδεών..”

Έγραψε και δημοσίευσε δοκίμια κριτικά για τους Καρυωτάκη, Σεφέρη,Σολωμό, Παπαδιαμάντη, Ψημμένο (Ποταμίτη) και δέκα μελετήματα για τον ποιητή Τάκη Βαρβιτσιώτη.

Εν πλώ βρίσκονται τα έργα του:

“Τετράδια με μπλέ πανάρια” (δοκίμια) “Τα παλαιά αναγνωστικά του Δημοτικού” καθώς και το χρονικό “Μαρτυρίες απ’το Αντάρτικο -αφηγήσεις του πατέρα μου “.

Επίσης μετέφρασε απο τη ρουμανική γλώσσα “Δεκατέσσερεις Ρουμάνοι Ποιητές”.

Τέλος συνέγραψε την “Συνοπτική Ιστορία της Σύγχρονης Ρουμανικής Λογοτεχνίας”, έργο το οποίο δημοσιεύτηκε ολόκληρο στο περιοδικό του Μιχάλη Σταφυλά “Πνευματική Ζωή”, τεύχος 168.

Δύο παραλειπόμενα ποιήματα

ΦΕΥΓΑΤΟΙ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ

Μές στού καλοκαιριού ολάνοικτα
τα φώτα, τα παράθυρα,
θα γέρνει ο ουρανός,
θ'αγγίζει τα μαλλιά μας
με τραγουδάκι αλαργινό..

Σάν τής αμυγδαλιάς ανθόλευκα
δροσάτο αγέρι κι άσπρο κύμα
θα μάς καλούν,
νεράϊδες λυγερές,
μά θά'μαστε φευγάτοι από καιρό...

8 Απρίλη 2024

ΧΕΛΙΔΟΝΙ

**Θα ξανάρθω κελιδόνι, είπε,
μιάν άλλη άνοιξη,
αφού περάσω θάλασσες, βουνά..
Θα ξανάρθω κελιδόνι,
απριλιάτικος ψάλτης..
Θα χτίσω αλλού φωλιά
κι ούτε θα ξαναρίξω**

**τα άγια στα σκυλιά,
μηδέ θα (ξανα)βάλω μαργαρίτες
“έμπροσθεν τών κοιρών..”.**

16 Απριλίου 2024

ΤΡΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΗ

1. “Το δίχως άλλο βρισκόμαστε μπροστά σ’έναν αληθινό ποιητή, που φέρνει κάτι καινούργιο στη Νεοελληνική Ποίηση. Νοιώθει την Τέχνη σαν χρέος του ανθρώπου προς την ανθρωπότητα και τον Ποιητή ζωσμένο απ’τις ευθύνες του. Ποίηση με νεύρο, με μηνύματα κι έναν έξοχο δομημένο λόγο.”

**Μιχάλης Σταφυλάς
Εκδότης
Πνευματικής Ζωής “και ΔΙΝΑ, Αθήνα**

2. “Ο Α. Περδικούλης είναι ποιητής αληθινός, λυρικός, ρεαλιστής. Που δεν απορρίπτει τον επαναστατικό ρομαντισμό. Ο στίχος του θυμίζει καλές μεταφρασείς αρχαίων ελληνικών. Δρα σε διονυσιακό τοπίο, που το μεταφέρει παντού.”

**Δημήτρης Μητρόπουλος
Δημοσιογράφος, Πελοπόννησος**

3. “Ποίηση βιωματική, ως απόρροια μιας πολυσιδούς δραστηριότητας, με τεράστιες μεταπτώσεις, είναι το έργο του Αντώνη Περδικούλη..”

**Κώστας Μπεκιάρopoulos
Δημοσιογράφος
Εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Λαρίσης**

(φωτο οπισθοφύλλου)

